На основу члана 96. тачка 2) Устава Савезне Републике Југославије, доносим

Указ о проглашењу Закона о потврђивању Другог факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, који има за циљ укидање смртне казне

Проглашава се Закон о потврђивању Другог факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, који има за циљ укидање смртне казне, који је донела Савезна скупштина, на и седници Већа грађана од 22. јуна 2001. године и на седници Већа република од 22. јуна 2001. године.

ПР бр.66
22. јуна 2001. године
Београд

Председник
Савезне Републике Југославије
др **Војислав Коштуница**, с.р.

Закон о потврђивању Другог факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, који има за циљ укидање смртне казне

Закон је објављен у "Службеном листу СРЈ - Међународни уговори", бр. 4/2001 од 27.6.2001. године.

Члан 1.

Потврђује се Други факултативни протокол уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, који има за циљ укидање смртне казне, усвојен Резолуцијом Генералне скупштине Уједињених нација бр. 44/128 од 15. децембра 1989. године, у оригиналу на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику.

Члан 2.

Текст Другог факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима у оригиналу на енглеском и у преводу на српски језик гласи:

ДРУГИ ФАКУЛТАТИВНИ ПРОТОКОЛ УЗ МЕЂУНАРОДНИ ПАКТ О ГРАЂАНСКИМ И ПОЛИТИЧКИМ ПРАВИМА

Државе уговорнице овог Протокола,

верујући да укидање смртне казне доприноси поштовању људског достојанства и прогресивном развоју људских права,

подсећајући на члан 3. Универзалне декларације о људским правима, усвојене 10. децембра 1948. и члан 6. Међународног пакта о грађанским и политичким правима, усвојен 16. децембра 1996,

констатујући да се члан 6. Међународног пакта о грађанским и политичким правима односи према смртној казни на начин који снажно сугерише њено укидање,

уверене да би све мере предузете у циљу укидања смртне казне требало сматрати унапређењем заштите права на живот, желећи да на овај начин преузму међународну обавезу да укину смртну казну, сагласиле су се о следећем:

Члан 1.

1. Нико у надлежности државе уговорнице овог Протокола не може бити погубљен.

2. Државе уговорнице ће предузети све неопходне мере у оквиру своје надлежности у циљу укидања смртне казне.

Члан 2.

1. Резерве на овај протокол нису дозвољене, сем резерви стављених у тренутку ратификације или приступања које омогућавају да смртна казна буде примљена за време рата, за најтежа кривична дела војне природе почињена у току ратног стања.

2. Држава уговорница која је ставила овакву резерву проследиће у тренутку ратификације или приступања Генералном секретару Уједињених нација текст одговарајућих одредби закона које се примењују у време рата.

3. Држава уговорница која је ставила овакву резерву обавестиће Генералног секретара Уједињених нација о проглашењу и укидању ратног стања на својој територији.

Члан 3.

Државе уговорнице овог протокола укључиће у извештаје које подносе Комитету за људска права у складу са чланом 40. Пакта података о мерама предузетим у циљу испуњења обавеза преузетих овим протоколом.

Члан 4.

У односу на државе уговорнице Пакта које су дале изјаву у складу са чланом 42, надлежност Комитета за људска права да прима и разматра саопштења у којима нека држава уговорница тврди да друга држава уговорница не испуњава своје обавезе биће проширена и на одредбе овог Протокола, сем ако држава у питању није изјавила супротно у тренутку ратификације или приступања.

Члан 5.

У односу на државе уговорнице Првог факултативног протокола уз Међународни пакт о грађанским и политичким правима, усвојеног 16. децембра 1996. године, надлежност Комитета за људска права да прима и разматра саопштења која потичу од појединаца у њиховој надлежности биће проширена и на одредбе овог протокола, сем ако држава у питању није изјавила супротно у тренутку ратификације или приступања.

Члан 6.

1. Одредбе овог протокола ће се примењивати као допунске одредбе Пакта.

2. Без утицаја на могућност стављања резерве у складу са чланом 2. овог протокола, право зајемчено чланом 1. ст. 1. овог протокола неће бити подложно укидању у складу са чланом 4. Пакта.

Члан 7.

1. Овај протокол је отворен за потписивање свакој држави која је потписала Пакт.

2. Овај протокол подлеже ратификацији сваке државе која је ратификовала Пакт или му је приступила. Инструменти ратификације биће депоновани код Генералног секретара Уједињених нација.

3. Овај протокол биће отворен за приступање свакој држави која је ратификовала Пакт или му је приступила.

4. Приступање ће се извршити депоновањем инструмената о приступању код Генералног секретара Уједињених нација.

5. Генерални секретар Уједињених нација обавестиће све државе које су потписале овај протокол или су му приступиле о депоновању сваког инструмента о ратификацији или приступању.

Члан 8.

1. Овај протокол ступиће на снагу три месеца после депоновања код Генералног секретара Уједињених нација десетог инструмента о ратификацији или приступању.

2. За сваку државу која ратификује овај протокол или му приступа после депоновања десетог инструмента о ратификацији или приступању, поменути протокол ће ступити на снагу три месеца после депоновања од стране ове државе њеног инструмента о ратификацији или приступању.

Члан 9.

Одредбе овог протокола примењиваће се, без икаквог ограничења или изузетка, на све чланице савезних држава.

Члан 10.

Генерални секретар Уједињених нација ће обавестити све државе на које се односи члан 48. ст. 1. Пакта о следећем:

а) резервама, саопштењима и обавештењима у складу са чланом 2. овог протокола;

б) изјавама датим у складу са члановима 4. и 5. овог протокола;

ц) потписима, ратификацијама и приступањима у складу са чланом 7. овог протокола;

д) датум ступања на снагу овог протокола у складу са чланом 8.

Члан 11.

1. Овај протокол, чији су текстови на арапском, кинеском, енглеском, француском, руском и шпанском језику подједнако веродостојни, биће депонован у архиви Организације уједињених нација.

2. Генерални секретар Уједињених нација доставиће оверене преписе овог Протокола свакој држави на коју се односи члан 48. Пакта.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном листу СРЈ - Међународни уговори".